

STEFANIAK FRANCISZEK (1897-1965)

Urodził się 14 listopada 1897 roku w Kołaczkowie w powiecie rawickim. Syn Jana i Elżbiety z domu Rejek. W latach 1916-1918 służył w niemieckiej marynarce wojennej na statku „Pousen”. W czasie powstania wielkopolskiego, od 12 stycznia 1919 roku, był członkiem oddziału Straży Ludowej w Pępowie, dowodzonego przez sierżanta Stanisława Stelmaszyka, następnie od października 1919 roku żołnierzem 1. pułku rezerwy na froncie wschodnim. Brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej. W czasie walk odwrotowych 8 czerwca 1920 roku został ranny i skierowany do szpitala polowego. Do rezerwy przeniesiony został 5 października 1920 roku. W 1930 roku osiadł w Pępowie. Pracował w wyuczonym zawodzie stolarza. Prowadził zakład usługowy.

Zmarł 13 grudnia 1965 roku. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Pępowie.

Posiadał m.in. odznaczenia: Wielkopolski Krzyż Powstańczy i Odznakę Grunwaldzką.

Muzeum w Gostyniu, *Ankieta personalna powstańców wielkopolskich*; informacje syna Zenona Stefaniaka – zbiory rodzinne; R. Tomaszewski, *Wysiłek militarny i materialny mieszkańców ziemi gostyńskiej w walkach o kształt granicy wschodniej II Rzeczypospolitej (1918-1920)*, Gostyń 2002, s. 217.